حمد

ربــه کــړی دې مخلــوق باندې احســان دی
پــه نومونــو کــې یــو نــوم د تــا رحــمان دی

ســتا د کــوم نعمــت شــکرونه مــونږ ادا کــړو
اندامونـه دې راکـړي دا دې فضل پـه انسان دی

تــه مالــک او هــم خــالق یــې زمــا ربــه
دا د هــر موجــود پــه وخــت روزي رسـان دی

د مالــدار او د غریــب د حــال خــبر یــې
ستا خو عرش ډېر دی اوچت آن په اسمان دی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغمبر دې رالېږلی او قـران دې پـرې نـازل کـړو
اخــرت د ورځ لپــاره دا زمــونږه لــوی درمــان دی

مونږ په ځمکه ثنا وايو او په ځمکـه کـې ميشـته يـو
خو پوهيږو الوتونکي دی هـوا کـې پـه فرمـان دی

که هر څومره زه توصيف وکړم د تـا د ذات ای ربـه
صفتونه دې بې شميره دي اوچت خو دا ستا شـان دی

بندګان دې کوي ذکـر پـه هـر لـوري د دنيـا کـې
مياخېل هـم هميشـه سـتا د صـفاتو ثنـا خـوان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

امتي د محمد يم دا د خـداى يـو غـټ نعمـت دى
خداى پرې وحې کړه نازله دا معلـم د بشـــريت دى

تکليفونـه يـې ګـاللي دي د ديـن پـه لار کـې ربـه
رســولی يـې تـر مـونږه دا يـې کـړی شـفقت دى

د کـــافر او مســـلمان د لانجـــې هـــره مســـله کـــې
دى قاضي او هم وکيل و تل يې کـړی عـدالت دى

د جبراءيـل وسـه ونشـوه خـو نبـي لاړو معـراج تـه
له دې ښکاري چې په ټولو انسانانو کـې اوچـت دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه‌ګران یې په مونږ **شاهین شاه میاخېل**

ماشومتوب نه دی هوښیار و په امـین هـم مشـهور و
هــر کــافر او مســلمان ورسره ایښــی امانــت دی

د یـارانو بـه پـه خـوا کې و غـزا تـه بـه چې لاړل
له دې نـه معلـومېږي چې نبـي مـو بـا همـت دی

په خبرو کې يې دروغ نه و همـیش بـه و ریښـتینی
د همـدې خـاطر لپـاره مشـهور یـې صـداقت دی

د هغې دنیا په سختو کې چې ګیر هـر مسـلمان وي
په نبیانو کې اوچـت دی بیـا شـفیع پـه اخـرت دی

دا زمونږه و غمخور چې ښه او بد نه یـې خـبر کـړو
دا چې ښه نه کوو بـد کـړو دا زمـونږه حماقـت دی

میاخېل خو داسې وایـي د جهـان عظـیم ملـت تـه
چــې پورتــه مــې لیکلــی دا ســیرت د محمــد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مور د دنيـا يـو داسـې ذات دی چـې خطـر نـه منـي
د خپـــل اولاد پـــه مينـــه سر د پاســـه سر نـــه منـــي

ښه يې پېرزو وي خپل اولاد ته تل راحت يـې غـواړي
د خپل اولاد په حق کـې مـور يـې بـد نظـر نـه منـي

اولاد نـــادان وي د مـــور حـــق ادا کـــولی نشـــي
مور يـې بيـا وايـي دا جيگـر دی بـل جيگـر نـه منـي

مـــور تکليفونـــه شـــوگيرې او بـــې خـــوبي تېـــروي
ځکــه همــدې لپــاره ســيال ځانتــه دلــبر نــه منــي

مياخېل ته وس ورکړې ای ربه چې خدمت يې وکـړي
مور پـرې ده گرانـه پـه زړگـي د چـا خنجـر نـه منـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــه اولاد چــې خفــه کیــږي هغــه پــلار دی
لــه هــر چــا چــې ډېــر دردیــږي هغــه پــلار دی

خواشـــینی کـــې همیشـــه درسره مـــل وي
چې پــه غــم دې غمجــن کیــږي هغــه پــلار دی

نــاروغی کــې دې ملگــری پــه درد نــه خــوري
چې پــه رنــځ دې ډېــر ځــوریږي هغــه پــلار دی

پــه مشــکل کــې دې دوســتان هــم درنــه تښــتي
تـــل چـــې تـــا سره ودریـــږي هغـــه پـــلار دی

د *میاخېــل* سر نــه یــې کــم نــه کــړې ای ربــه
ځنکــدن کــې چــې یــادیږي هغــه پــلار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمــونږ پــه چــم کــې ســتا لــه وجــې ده رڼـا معلمــه
تــه خــو ملــت تــه دې لــرې د خــیر رضـا معلمــه

د ناپوهۍ تورې تیارې دې ملک کې ختمې کړلــې
د ورانکــارۍ پــر ځــای دې راوړلــه ځــلا معلمــه

خلـــک دې وروزل د ملـــک د ابـــادۍ لپـــاره
ځکــه راغلـــې ده وطـــن تـــه مـــې ښـــکلا معلمـــه

د بــې علمــۍ لــه وجــې هــرې خــوا تــه ولــه ژړا
ستا برکت دی چې اوس ټول دي پــه خنـدا معلمــه

میاخېل ته تا په ښــوونځي کــې ښــه او بــد وښــودل
اوس په هر لمونځ کې درتــه تــل کــوي دعـا معلمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مسـت يمـه کومـه لـه ډېـر شـوره شـاعري
زير شـه دې بيتـو تـه خـالص ګـوره شـاعري

دا خو استعداد دی چې الله راته راکـړی دی
کومـه لـه ډېـر درد نـه ای وروره شـاعري

ليکلی مې غزل دی هميشه پـه خپلـه خوښـه
پـه مـا خـو نـده کـړې چـا پـه زوره شـاعري

حقيقت غزل کـې ليکمـه کـه نـه کـوی بـاور
نـو ورشـه مطالعـه کـې زمـا نـوره شـاعري

خپلو وطنوالو تـه *مياخېـل* داسـې ويـلي دي
کومـه پـه ډېـر مينـه زه تـر ګـوره شـاعري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تـا يـې ظلـم وکـړو دېـر يـې کړلـې وران وطنـه
په بل يې خرڅ کـړې پـه پيسـو ای د افغـان وطنـه

دا واکداران دې اوس د تـا پـه ځـای پيسـه پيـژني
ته زمونږ مور يـې دوي خـو نـه لـري ايمـان وطنـه

ستا په معدن او پـه ځنگـل بانـدې يـې چـور ولگـو
دوي دي بې دينه او بې شرمـه پـه مـا گـران وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوي شرم نه لـري پـه تـا کـې یـې خـاپوړې کـړي
تـــاریخ گـــواه دی تـــا روزلي بـــاتوران وطنـــه

چې څوك د تا د بربادۍ هیلـې پـه زړه کـې لـري
هغـه خـاین دې گـور تـه ویســـي دا ارمـان وطنـه

مـه خفـه کېـږه رب بـه خپلـه خاینـان تبـاه کـړي
ای د شېرشـاه او د مــیرویس او احمــدخان وطنـه

په تا مئـین ول د تـا مینـه کـې یـې سر قربـان کـړ
اوس خو څوك نه وینم مئین د دوي په شان وطنـه

چې د خاین د شره خلاص شې ترقۍ تـه مـخ کـړې
میاخېـل پـه زړه بانـدې لـري دغـه ارمـان وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مونږه باور وکړو په تا خو ته ټک مار وختې
د پارلمان وکيله اوس راته هږدار وختې

ږيره دې پرېښوده چې خلک درته رايه درکړي
ولس دې وغولو ويژدان کې دې مردار وختې
د کمپاين وخت کې دې د دروغو وعدې وکړې ډېرې
په چل دې وګټلې رايې ډېر مکار وختې
مونږه ويل چې ته به وکړې خپل ولس ته خدمت
خو چې خبر شو د انګرېز د غاړې هار وختې
ددې مظلوم ملت خو طمع تل له تا نه کېده
ته د انسان په رنګ کې خلکو ته خامار وختې

په خپل افغان ولس دې کړی بې حسابه ظلم
مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې ته په دار وختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کــوې ظلمونــه پــه غريبــو هــيڅ ويــژدان نــه لــرې
غير د پيسو نه پــه زړګــي دې هــيڅ ارمـان نــه لــرې

مونږه پوهېږو چې پيسو بانــدې تــه حــق خرڅــوې
د ملك خاينه په اصليت کــې خــو ايمـان نــه لــرې

ته د جهاد او د اسلام په نوم چوکۍ کې ناســت يــې
خو مونږه پوه يو چې په کور کې دې قرآن نه لــرې

چې پيســې وګــورې بيـا ووژنــې مظلــوم ولــس مــې
د ځنــاور پــه څــير تــه رحــم پــه انســان نــه لــرې

مياخېله ويښ شه په هيواد کې دې دا حــال وګــوره
هغه معدن کې دې اوس لعـل د بدخشـان نــه لــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپـل وطـن کـې رنګارنـګ راتـه کيسـې جـوړې دي
چې هر خوا ګورم په هر ځای کـې ميخـانې جـوړې دي

غـــوارم ســـيالي مـــې برابـــره شي لـــه نـــورو سره
وسه مې نه کيـږي هـر خـوا تـه سرې لمبـې جـوړې دي

د وطـن خلـک مـې هـر خـوا تـه پـه بمـو آلـوزي
د شـــهيدانو لـــه سرو وينـــو نـــه چينـــې جـــوړې دي

ملـــک تـــه مـــې راشي د کومـــک پـــه بيلابېلـــو نومـــو
د هـــر کـــافر لـــه خـــوا نـــه ماتـــه دسيســـې جـــوړې دي

مياخېل هجـرت کـوي دا حـال د ملـک ليـدلی نـه شي
زړه يې تنګ شوی ورته ښار کې اوس فتنـې جـوړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــه علــم نــه لــرې پــه زور دې دا مقــام اخیســتی
ته خو جاسوس یــې د انگریـز نـه دې الهـام اخیسـتی

د ملــک خاینــه عــدالت دې پــه پیســو خــرڅ کــړی
ماڼۍ دې جوړه کړه رشوت دې په هــر گـام اخیسـتی

ته ډېـر حـریص یـې دالله عـذاب نـه، نـه یـې خـبر
ظلم او زیاتی دې بې حسـابه پـه خپـل قـام اخیسـتی

ته خو غریب تـه لـه ډېـر کـبره تـل پـه سـپکه گـورې
پــه همــدې وجــه دې ازار د خپــل امــام اخیســتی

میاخېل مالداره دی خو ژوند کې خاکساري خوښــوي
چې یې په تن دی دا هر څیز یــې پــه لــیلام اخیســتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جنګونــه بــس کــړئ افغانــانو چــې ډېــر وران يمــه زه
نــور مــې ابــاد کــړئ ستاســو کــور افغانســتان يمــه زه

ځوانــه مــا جــوړ کــه زحمــت وباســه لــږ کــار وکــړه
چــې د ښاېســته ، ښاېســته بــاغونو پــه ارمــان يمــه زه

په ماشومتوب کــې خــو هــر چــا راکــې خــاپوړې کــړي
ســترګو کــې نــه دي ورانــوي مــې دوي حــيران يمــه زه

چــــې پېســــې وګــــورې بمونــــه راکــــې الــــوزوي
دا خــبر نــه دي چــې د دوي د مــور پــه شــان يمــه زه

مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې پښېمانه شي دوي
رب تــــه توبــــه وکــــړي او ووايــــي نــــادان يمــــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ډېر خفه کېږمه وطن کې چې مې کونډې ګورم
زړه مې دردېږي د يتيم چې وچې شونډې ګورم

داسې کار نه ګورم چې زړه مې پرې تسل شي کله
د حکومت په ضد خو تل دا سياسي غونډې ګورم

وطن کې سوله نشته بم خو مې باغونه وران کړه
څه بدبختي ده ميوه دارې ونې شنډې ګورم

چې کډې بارې کړي له کلي نه د جنګ د لاسه
ښار ته روان وي روزمره زه خو يې منډې ګورم

زه *مياخېل* طمع لرم رب ته که نه ډېر ځورېږم
چې په خپل ملک کې د پرديو دا ملنډې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د بې غيرتـه گومـان مـه کـوه کـه خـان نـه يمـه
وطـن فروشـه نـه يـم دومـره بـې ايمـان نـه يمـه

تـه مـې راغلـی يـې وطـن تـه د کومـک پـه بهانـه
پـه تـا پوهېږمـه خـبر يمـه نـادان نـه يمـه

ظاهر کې ښه خو په باطن دې هـم ولـس پـوهېږي
که ته مې وويسـتلې ملـک نـه بيـا بـه وران نـه يمـه

کـه دې د ظلـم مقابـل کـې زه شـهيد هـم شـمه
چې وطن جوړ شي خپل د وينو پـه تـاوان نـه يمـه

زه *مياخېـل* ولـيکم غـزل د خپـل ملـت لـه درده
چې حقيقت وايمـه څنگـه بـه پـرې گـران نـه يمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشحالي نشته وطن کې چې هر خوا وګـورو غـم دی
بمونــه انفجــار کــوي پــه ملــک کــې مــو مــاتم دی

ددې ځوان د جنازې نېټه چې کلي کــې اعـلان شـوه
په اردو کــې و سرتــیری شـهید کـړی یــې پــه بـم دی

انفجار دی په هر ځای کې د پوښتنې یې څـوک نشـته
قیمــت خــو د افغــان د وینــې هــر چــا سره کــم دی

دشمنان خو مې معلوم دي که خدای وسه چېرته راکړه
بــدل بــه مــې بیــا اخلمــه خــوږلی مــې قســم دی

میاخېـل پـه خپـل غـزل کـې حقیقـت وایـي ملګـرو
هر څوک یــې درنـاوی کـوي کـمال یــې د قلـم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې هرې خواته وګورم غمونو کې راګیر یم
بیا لمونځ وي رانه پاتې په خوبونو کې راګیر یم

ابادی ته مې د ملک خاینان نه پرېږدي هیڅ وخت کې
چې وګورمه شا او خوا بمونو کې راګیر یم

چې ملک ته مې زه وګورمه احساس په ځوان کې نشته
په زړه مې دغه داغ دی په دردونو کې راګیر یم

زړګی مې راته وایي چې خادم د خپل ملت شه
په وس کې مې څه نشته په زخمونو کې راګیر یم

میاخېل خو حېران پاتې دی چې څنګه بدل واخلي
د زړه وینې مې جوش کوي سوچونو کې راګیر یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د امریکـــا سره د ســـولې یـــو تـــړون مـــو کـــړی
دا اوســـنۍ خـــبره نـــه ده پـــه پـــرون مـــو کـــړی

مشـــرانو فکـــر کـــاوه دې کـــې بـــه وي خېـــر زمـــونږه
چې عقل یې سر ته راغی پوه شول چې جنـون مـو کـړی

ددې ملـت هـر یـو خـاین مـونږ تـه معلـوم دی ربـه
ځکه خـبر یـو سـیاسي غونـډو کـې ګـډون مـو کـړی

چې پـه دولـت کـې د شخصـــي ګټـو خـبرې وکـړې
بیا غلي ناست نه یو په وړاندې یـې پـاڅون مـو کـړی

میاخېلـــه وګـــوره خـــادم د ملـــت څـــه ویـــلي
تـل یـو سرلـوړي احـترام د خپـل قـانون مـو کـړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مينـــــه او محبـــــت د افغـــــان ورونـــــو غـــــوارم
رحـــــم او گذشـــــت د ســـــختو زړونـــــو غـــــوارم

د خپل وطـن پـه هـر يـو بـوټي بانـدې رحـم وکـړی
زه د اللـــــه نـــــه ابـــــادي پـــــه فريـــــادونو غـــــوارم

زه غوارم ملك کـې مـې امنيـت او سـوله راشي مـدام
زه د افغـــان خوښـــي ليـــدل پـــه راوجونـــو غـــوارم

چې وخت مې راغی روغ دې نه پريږدم دشمنه لا خـو
بيـــا بـــه بـــدل د شـــهيدانو د سرونـــو غـــوارم

د *مياخېل* وينـي درتـه جـوش کـوي او داسـې وايـي
اوس به خپل حق درنـه همداسـې پـه شـعرونو غـوارم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رازه چې سوله وکـړو فایـده نشـته ده پـه جنـګ کـې
تعلیم ته ځان تیـار کـړو مـزه نشـته ده پـه بنـګ کـې

تعلیم ته چـې دې مـخ کـړه بیـا بـه علـم درتـه وایـي
زمـا درسره لـوز دی تـر آخـره دې یـم څنـګ کـې

چې ښایسته غوندې مقام ته د تعلیم په زور حاصل کړې
بیا ښکارې ته هر چاته د میرویس نیکه پـه رنـګ کـې

د غازي امان په دور کې خلـک لاړل پـه بورسـو کـې
پراته و بـې تعلیمـه خـو یـو دم راغلـل پـه ننـګ کـې

میاخېل یې په ارزښت بانـدې پـوه شـوی و لـه وختـه
نو ځکه یې صـفت وکـړو صـنفیانو تـه پـه زنـګ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

افغانــه ورشــه وران حــالات د خپــل ورور وگــوره
په خپل وطن کې زخمي زړونــه د هــر مــور وگــوره

دلته حزبونه دي جــوړ شــوي خپلــې گټــې گــوري
لږ ځان خبر که دغــه فــرق د ســپين او تــور وگــوره

اللــه ويــلي چــې دوزخ تــه بــه دوي ولېږمــه
ځان دې نــور سـم کــه ای ظالمــه درب زور وگــوره

د دغــې اور نــه بــه اويــا ځلــې دا گــرم وي تــل
که دوزخي شــې بيــا بــه پــوه شــې هغــه اور وگــوره

مياخېل ته غوږ شه نيک عمله شه جنت حاصــل کــه
که بد عمله وي بــد حــال دې بيــا پــه گــور وگــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپل هيواد د تا د بم نور آزمايش نه منم
چې تا يې تل کړی کومک دغه داعش نه منم

که مور او پلار هم راته ووايي چې وران که وطن
اصلي پښتون يم دا بې ځايه خواهش نه منم

ته اوس لا څوك يې چې په ما باندې امرونه کوې
ملك نه مې وزه نور د تا دا فرمايش نه منم

زما وطن دې اشغال کړی د کومك په بهانه
نور زه د دروغو او د چل دا نمايش نه منم

مياخېل نن غږ کوي په خپلو هيوادوالو باندې
په خپل وطن د هلکانو آرايش نه منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځـان بـه راویښ کـړو پـه خپـل مټـو بـه بـلا وتـړو
جنګ به نور بس کـړو زنـدګي بـه پـه ښـکلا وتـړو

ژونـدون بـه وکـړو خوشـحالۍ او پـه یـووالي سره
چـــې پـــه وطـــن د تورتمـــو هـــره کـــلا وتـــړو

وطن ته کـار وکـړو او سیال یـې کـړو د نـورو سره
پـــه دغـــه کـــار بـــه د مظلـــوم د خـــولې ژړا وتـــړو

د خپـــل وطـــن د پرمختـــګ او آبـــادۍ لپـــاره
ټـول بـه پـه ګـډه سره خپلې،خپلـې مـلا وتـړو

چې نظـام جـوړ او نفـاق خـتم شـولو ای *میاخېلـه*
په خپـل هیـواد کـې بـه بیـا مخـه ددې غـلا وتـړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه هميشه د خپل د خوږ زړګـي زخمـو کـې ګـير يـم
چې کنډوالـه دي هغـې لارو او کوڅـو کـې ګـير يـم

په څلور خواوو کـې پراتـه دي راتـه سـخت دشـمنان
پرمختګ نه شم کـوی زه خـو پـه اغـزو کـې ګـير يـم

زما په ځوان کـې احسـاس نشـته دی ګنـاه کـوي تـل
څنګـه بـه وکـړم عـدالت پـه رشـوتو کـې ګـير يـم

د جهاد نوم بانـدې اوس دلتـه قتـل عـام کـوي دوي
دوي خپل هدف لري د بل چا په فتنـو کـې ګـير يـم

مياخېل خو کړی شاعري چې خپل ولس بېـدار کـړي
هـر چـا تـه وايـي چـې لـه درده غزلـو کـې ګـير يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر خوا کې بـم آلـوزي مـورې تـر بـازاره نـه ځـم
زه خو ډارېږمه چـې مـړ نـه شـم تـر ښـاره نـه ځـم

پــه ښــار کــې زړه زمــا درزيــږي د بمــو د لاســه
له ډېرې وېـرې مـې زړگـی وي بـې قـراره نـه ځـم

زه خــو خــبر يمــه چــې آلــوزي بمونــه ښـار کــې
همدې لپاره به هـيڅ وخـت پـه هغـه لاره نـه ځـم

اوس يې جومات او هـديرو کـې هـم بمونـه ايښـي
زه مــې د نيــا او د بابــا قــبر تــه پــلاره نــه ځـم

مياخېله واوره زما ژونـد يـې پـه پيسـو خـرڅ کـړی
لېــونی نــه يمــه پــه خپلــه خــو تــر داره نــه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتـــه خاينـــه اوس د کـــوم عمـــل ســـزا راکـــوې
نـه يمـه پـوی چـې تـه سـزا د کـوم ګنـاه راکـوې

زمـا ځوانـان دې شـهيدان کـړل پـه بمونـو بانـدې
مظلـــوم افغـــان يمـــه تـــر کلـــه بـــه جـــزا راکـــوې

ټوپک بيا راکړې چې زه جنګ ته بدلـه دې واخلـه
دا خو په دې مانـا چـې لاس کـې مـې بـلا راکـوې

زه نـــور د جنـــګ او د بمـــو نـــه ســـتړی شـــوی يمـــه
جنګ به نور ونکړم که لاس کـې مـې دنيـا راکـوې

مياخېـل پـوهيږي چـې تـه نلـرې د خـير ارادې
ځکه خوښي کـې مـې هـر وختـې تـه ژړا راکـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يمــه افغــان د خوشــحاليو نــه محــروم پــاتې يــم
پلار مې شهيد شو د مور غېږه کې ماشــوم پــاتې يــم

ډېر يم بې وسه ځکه حق مې د چا نــه شــم غوښــتی
د پيدا ښت نه مــې تــر اوســه زه معصــوم پــاتې يــم

هر څوک مې وژني د چا زړونه په ما درد نــه کــوي
زه خو هک پک ورته حيران لکــه د بــوم پــاتې يــم

د دومــره ســختو سره بيــا هــم نــه مــنم اســتعمار
تــاريخ مــې ولولــه هــر چــا تــه زه معلــوم پــاتې يــم

د غريبــۍ او نــادارۍ پــه دې حــالاتو کــې هــم
مياخېل سخي شو زه تر اوسه پورې شــوم پــاتې يــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ملت په خاطر رب ته مې ژړا کې وايم
چې سوله راشي دا خبره په هر دعا کې وايم

خوشحالي نشته په وطن د زړه نه، نه خاندمه
زه له ډېر درده تل خبرې په خندا کې وايم

رحم دې ونکړو په ما ډېر دې کړم وران خاينه
د تا ظلم به کيسه هغې دنيا کې وايم

تېروم هر ډول سختي غلامي نه منمه
دغه خبره مې بچو ته هر بيګاه کې وايم

خپل وطنوالو ته هميش *مياخېل* ويلي داسې
ددې ملت په درد غزلې په ښکلا کې وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپک به کېدم نور به ځان ته يو بل يار لټوم
چې پکې خېر وي زمونږ نور به هغه لار لټوم

جنګ مې په خپله و جوړ کړی څه فايده يې وکړه
شوم پښيمان اوس سرګردان د امن ښار لټوم

په جنګ پيدا په جنګ کې لوی په جنګ کې زوړ شولمه
ډېر يم خفه ځان ته د خير يو کاروبار لټوم

جنګ به نور ونکړم په ژوند کې نور تعليم کومه
دا اراده لرم قلم په زور به کار لټوم

مياخېله پوه شوم چې په ژوند کې تباه کيږو مونږه
نور به په سوله کې د خوږ ژړګي قرار لټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند مې تیرېږي د وطن د ترقۍ په طمع
د ماشومتوبه یمه زه د ابادۍ په طمع

دې خاینانو ته مې وینې د بدن کوي جوش
یمه ماشوم ځکه خو ناست یم د ځوانۍ په طمع

کوم تعلیم چې زه حاصل کړمه بناېسته وظیفه
ارمان مې خاورې شي شهید شم د چوکۍ په طمع

نور به تر کومه دا حالات وي په وطن کې زما
ځواني مې تیره شوه شوم زوړ د خوشالۍ په طمع

زه یې لرم داسې امید د جوړېدو *میاخېله*
لکه فرهاد چې ولو ناست د شیرنۍ په طمع

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دغــه وطــن خــو زمــا كــور دی لــه دې كــوره وزه
درتــه بــه يــې وگرځــوم اور لــه دغــې اوره وزه

په دې وطن كې دې راتلـو سره شرونـه جـوړ كـړه
مــا خــو بللــی نــه يــې راغللــې پــه زوره وزه

ښه ورځ بـه ونـه گـورې مـا نـه زه هـم يمـه افغـان
دغــه خــبره بــه همــيش كــوم تــر گــوره وزه

چې دې پرون په هغه بم كې زما ځوان شـهيد كـه
ډېــر يــې ظــالم د هغــې ښــځه وه سر تــوره وزه

له ډېره درده *مياخېل* داسې وويـل سـتا پـه خـلاف
جهــاد تــه ځــم شــاعري نــه كومــه نــوره وزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپل وطن کې د مشرانو خیانتونه وینم
چې ول آباد اوس خو ویجاړ هغه ښارونه وینم

هیڅ وطنوال مې خوشحالي نه لري خپل وطن کې
ځکه چې هرې خواته گورمه دردونه وینم

هغوی لا څه کوې چې ځان ته کله فکر وکړم
بیا مې بدن کې د خپل خور زړگي زخمونه وینم

داسې کار نه گورم چې راشي زما خوله کې خندا
په هرې ورځ د خوشحالۍ په ځای غمونه وینم

اوس مې وطن دی د بمونو یو غټ کور *میاخېله*
په هرې خوا د بې گناه خلکو مرگونه وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وطنه ستا د جوړېدو خو زه ارمان لرمه
د آبادۍ لپاره ښه ښايسته ځوانان لرمه

مونږه خاپوړې کړي تا کې ته خو مور يې زمونږ
له برکته دې يو نوم زه د افغان لرمه

لکه د هر چا په شان ته په مونږه حق لرې ډېر
خيانت به ونکړم له تا سره ايمان لرمه

د تا حقوقو باندې پوه يمه له وختې نه زه
پاک مسلمان يمه په کور کې مې قرآن لرمه

مونږ خو نرۍ سره په هر څه کې يو سيال *مياخېله*
آن چې په غرونو کې مې لعل د بدخشان لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوريږم د تعليم پر ځای وطـن کـې مـې نـن جنـګ دی
هر ځای ته چې اوس ګورم د شـهيد پـه وينـو رنـګ دی

غريـــب و کـــه مالـــداره دې حـــالاتو کـــې تبـــاه شـــو
د جنګ د لاسه هر ځای کـې اوس خـان زمـا ملنـګ دی

بمونـــه پـــه هـــر خـــوا کـــې انفجـــارکوي څـــه وکـــړم
فقــط چــې شــهادت د دوي د پــلار پــه مــا قلنــګ دی

چې ملک ته سوله راشي او بيا خـلاص شـم لـه دې حالـه
په کار راته ميرويس او احمدخان غونـدې يـو ننـګ دی

مـــلا چـــې د جهـــاد راتـــه تبليـــغ کـــوو *مياخېلـــه*
خپل رب يې دی هېر کړی اخته شوی اوس په بنـګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خــو د کفــر خـــلاف ځــان نــه القاعــده جــوړوم
همـــدې کفـــارو تـــه وطـــن کـــې خطـــره جـــوړوم

ملــك تــه مــې راغلــې د کومــك پــه بېلابېلــو نومــو
ځان دې اوس ټينګ که زه خـو تـا تـه دسيسـه جـوړوم

ظاهر کې دوست خو په باطن کې غټ دشمن يـې زمـونږ
پــه خپلــه خــاوره کــې بــه تــا تــه هــديره جــوړوم

تــه خــو کوشــش کــوې چــې ومــې ويشــې څــو تقسـيمه
د تــا د کــار پــه خـــلاف تــل لويــه جرګــه جــوړوم

مياخېلــه ليکــې د ملــت پــه درد کــې تــل غزلــې
کــه دې وي خوښــه لــه شــعرو دې کتابچــه جــوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپــــک را اخلــــو د تعلــــیم سره بېلتــــون کــــوو مــــونږ
د بــــې عقلــــۍ او نــــاپوهۍ سره ژونــــدون کــــوو مــــونږ

پــه دې خــو پــوی نــه یــو چــې علــم د ملــت رڼــا ده
په بدبختۍ او ځان ځانۍ کې اوس وېشــون کــوو مــونږ

اردو طالــــــــب ولي طالــــــــب زمــــــــا اردو وولي
دغــــه کارونــــه د پردیــــو پــــه لمســــون کــــوو مــــونږ

که د ټوپک پر ځای قلم ته مــونږ ارزښــت ورکــړو ډېــر
بیــا بــه پــه کــلي کــې ارام سره ســکون کــوو مــونږ

میاخېل ټینگار کوي چې علم ضروري دی ډېــر زیــات
همــــدې لپــــاره د قلــــم سره تــــړون کــــوو مــــونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ملـــک مـــې وکـــړي ترقـــي داســـې احســـاس وويـــنم
کـاش دا خـبره د هـر ځـوان پـه خـوي خـواص وويـنم

چې په ظاهر کې ابادي او په باطن کې مرداري خوښـوي
ســـتا د دوکـــو او د خيانـــت بـــه بيـــا بـــړاس وويـــنم

کار بـه شروع کـړي پـه معـدن کـې د خـدمت پـه نامـه
بيـا بـه د خـرڅ لپـاره لاس کـې يـې الماس وويـنم

تــه غــټ خــاين يــې خــادم نــه يــې د ملــت مجرمــه
زړه بـه مـې يـخ شي چـې د جـرم دې قصـاص وويـنم

اى بې غيرتـه سـتا پـه حـق کـې *مياخېـل* داسـې وايـي
ډېر به شم خوښ چې نوک ويستل دې پـه پـلاس وويـنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه د ښخــوا پــه شــان مــزه پــه مــازيګر نــه ويــنم
د کلي نجـوني چــې ورتلــې هغـه ګـودر نـه ويـنم

چـــې پښـــتنو يـــو بـــل تـــه لـــرې نـــه ســـلام کولـــو
اوس هغـه مينـه او محبـت پـه لـر او بـر نـه ويـنم

دلتـه خـو سـوله نشـته بـم پـه هـرې خـوا آلـوزي
ځکه ځوانان مې پـه بـاغو کـې پـه چکـر نـه ويـنم

کـه خـدای دعـا زمـونږ قبولـه کـړه او سـوله راغلـه
بيا به يم هـر ځـای تـه روان ځکـه خطـر نـه ويـنم

مياخېل خو وايي چې کافر هم د انسان خېرخـواه وي
د تـل لپـاره ورتـه هـيڅ پـه بـد نظـر نـه ويـنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای افغان وروره په خپل منځ کې دښمني مه کوه
د احمدشاه بابا لمسیه ناپوهي مه کوه

زمونږ وطن کې خو سر لوړي افغانان تېر شوي
ته د هغو په څېر شه وروره خرابي مه کوه

نړۍ ته وښایه چې ته هم له هغو کم نه یې
ملک ته صادق اوسه سر ټېټې زندګي مه کوه

که کوم ریس یې ته نو حق بیا تل حقدار ته ورکه
که دا غریب وي یا مالدار بې انصافي مه کوه

میاخېل وینا کوي په شعر کې مسلمان ملت ته
که ته جنت غواړې ای ځوانه بې دیني مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سـخته زغملـی شـمه دومـره نازدانـه نـه یمـه
ځـان درنـه ګڼمـه تـاریخ کـې افسانه نـه یمـه

لــه ماشــومتوبه د جهــاد پــه لــوري ووتلــم
زه خــو ویــده کلـه د مـور پـه زنګانـه نـه یمـه

د ازادۍ لپـــاره مـــونږه شـــهیدان ورکـــړي
کم عقله پوه شه چـې شـوقي د مېخانـه نـه یمـه

پـه دې نـړۍ د شـجاعت زمـونږ پوښـتنه وکـړۍ
تـاریخ مـې وایـي زه د دروغـو خزانـه نـه یمـه

میاخېل تل ویاړي په جهاد باندې او داسې وایي
همدغه بس دی چې ذلیـل پـه ژوندانـه نـه یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې خاينـــانو تـــه کينـــه د زړه پـــه تـــا ســـاتمه
اوس خو زور نه لرم زړگی مې ورتـه غـل ساتمه

چې برابر شو کلـه زور مـې بيـا يـې نـه پرېږدمـه
په مقابل کې يـې ودرېـږم خپـل ځنگـل ساتمه

کـــه پـــه لانجـــه شـــو د خـــبرې د اثبـــات لپـــاره
په حافظـه کـې مـې همـيش ورتـه متـل ساتمه

د خاينـــانو ملگرتيـــا راتـــه ارزښـــت نـــه لـــري
نو ځکه ځان مـې د ښـو خلکـو سره مـل ساتمه

مياخېل رښتيا ليکي شعرو کې او تل داسې وايـي
زه خو صادق يمه له دروغـو خپـل غـزل ساتمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوند کوي چې کلي کې مې غـم نـه وي
خوښ به شمه ښار کې مې چې بم نـه وي

ناست به وي دوستان زما په خوا کــې تـل
ډېر به شـم خوشـحاله چــې مـاتم نـه وي

څوک چې د خېر فکر لري دې ملک تـه
دى دې بيـا زمــونږ لــه سره کــم نــه وي

خېــر دی کــه خــبرو کــې غلــط شــومه
کلـــه ، کلـــه فکـــر د چـــا ســـم نـــه وي

ډېــر وربانـــدې وځـــورېږم زه *مياخېـــل*
چرتـــه چـــې بيـــا قـــدر د قلـــم نـــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـک لرمـه پـه شـاجور کـې یـې مرمـۍ نـه لـرم
چې درد مې ښه کړي په وطن اصلي ګولۍ نـه لـرم

زه خــو محتاجــه یمــه هــر چاتــه ددې لــه وجــې
یمه سـپین ږیـرى زه خـو وس د مـزدورۍ نـه لـرم

چې څوك مې قدر او عزت نه کوي خپل وطن کې
دا یـې علـت دى چـې غریـب یمـه مـاڼۍ نـه لـرم

زمـا بچــي دي وږي تــږي پــه وطــن کــې ربــه
نــور پــه مــونږ رحــم وکــړه وســه د زارۍ نــه لـرم

میاخېلــه وګــوره خیانــت کــوي زمــونږ رهــبران
ځکه خوشحال یم چې دولت کې کوم چوکۍ نـه لـرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغــه ســړی د كــور سـامان اوس پــه بــازار خرڅــوي
خو په اصليت كې خپل ايمـان دا پــه كفـار خرڅــوي

نيت يې دی كړی چې وطن پرېږدي خارج ته لاړ شي
د دغــه تــګ لپــاره ځمكــه د خپــل پــلار خرڅــوي

كــه ددې ځمكــې پــه پيســو بانــدې يــې تــګ ونشــو
دا بــې غېــرت بــه د مېــرمن د غــاړې هــار خرڅــوي

بيــا هميشــه يــې د وطــن پــه بيلتــون زړه ځــوريږي
دوي خو په خپله د خپل خــوږ زړګــي قــرار خرڅــوي

مياخېل مين په خپــل وطــن دی او بيــا داســې وايــي
هلته خو نجونې پــه ځوانـانو خپـل سـينګار خرڅــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشــاله تلــى و اوس بېرتــه پــه خفگــان راغلــى
هغــه چــې ديــن نــه و منكــر اوس پــه آذان راغلــى

په خپلو كـړو، شــو پښـېمان توبـه يـې رب تـه وكـړه
د پــلار يـــې نــه منلــه اوس ورتــه ارمــان راغلــى

ټوپک يې كېښودو پـه ځمكـه راغـى سـوله يـې وكـړه
په قدر يې پـوه شـو ځكـه كـلي تـه دا ځـوان راغلـى

د دغــه ځــوان نــه عــبرت واخلــۍ او قــانون ومنــۍ
تاســو د لاســه مــې وطــن كــې دا خــزان راغلــى

مياخېـل يـې قـدر پـه ډېـر مينـه هميشـه كـړى دى
چې يې حجرې ته كوم غريب او كه كوم خـان راغلـى

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ ځان را ويښ کړه د وطن خـراب حـالات وګـوره
ماديـات مهـم نـه دي د ژونـد لـږ معنويـات وګـوره

ډېر زيات بې عقله يې له هيڅ شي نه خبر نه يې تـه
ځان دې کړه پوي د ملنګ جان هغه کليات وګـوره

لس ګون به نه لرې د ورځې به د سـلو ډېـر خـورې
ځان دې کنټرول که دا بـې ځايـه خرابـات وګـوره

په هر نيک کار کې دې دعا د مور او پلار نـه واخلـه
بيـا دې پـه کـار کـې د دعـا دا برکـات وګــوره

مياخېل خو ليکي حقيقت په خپل شعرونو کـې تـل
کـه بـاور نـه کـوې نـو ورشـه غزليـات وګــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس که ورځــې هغــه ډالــر پــه موســسـو کــې نشــته
صــادق ســړی خــو د دولــت پــه ادارو کــې نشــته

مالـــدار نـــازېږي چـــې ډالـــر او فرونـــر لرمـــه
خلک پوه شوي دي چې قدر پــه پیســو کــې نشــته

د انقلاب خراب حالات خــو مــو مــاغزه خــراب کــړه
دا یـــې علــت دی ښــه خــبره مــو ذهنــو کــې نشــته

که بد اخلاقــه یــې قــرآن سره دې ځــان اشــنا کــړه
ښاپســـته خـــبرې خـــو د مینـــې کتـــابو کـــې نشـــته

اوس شاعران هم درباریان دي د هر چا صفت کړي
میاخېل بیــا وایــي چــاپلوسي مــې غزلــو کــې نشــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دولت مې اسلامي دی په دې کې خـو شـک نشـته
هر ځوان مې خطري دی په دې کې خو شک نشته

دنیـا هـم راتـه ګـوري خـو څـه کـولای نـه شي
دا کار د پنجابي دی پـه دې کـې خـو شـک نشـته

هر څوک په کې خبرې کړي د خپل فایـدې لپـاره
دا خوي د مسلي دی په دې کـې خـو شـک نشـته

اسـلام تـه کـه وګـورو مـونږ ټـول یـو سره ورونـه
پلان خو د غربي دی په دې کـې خـو شـک نشـته

میاخېل باندې یې بوي هم لکه عطـر غونـدې لګـي
دا دود د سپیلني دی په دې کـې خـو شـک نشـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ښــه او بــد تــوپیر کــولی شــم شــعور لرمــه
ډوډۍ پــه کــور کــې پخــوم څکــه تنــور لرمــه

خان تیار خور وي د هر کار نه ځان بـې غمـه گڼـي
پـه مـال نـازېږي داسـې وايـي چـې مـزدور لرمـه

د تـا حیـا ده پـه مـا گرانـه زه بـې شرمـه نـه یـم
زه افغــاني رســم او رواج دود او دســتور لرمــه

که یم بـې وزلـه تـه پـه سپکه راتـه مـه کـړه نظـر
زه پــه ټولنــه کــې عــزت لــرم کلتــور لرمــه

میاخېل دنیـا تـه خپـل غـزل کـې دا خـبره کـوي
د احمدخان او میرویس خـان غونـدې بـاتور لرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جانانه چې راځمه زه هر وخت سـتا پـه کوځـه کـې
جومات تــه ننـوزم خــدای تــه کېـنم پـه توبـه کـې

چې د قبر عذاب يـاد شي بيـا پښـې مـې لـرزه شي
خدای ته لـه ډېـر وېـرې بيـا پرېـوځم سـجده کـې

چې سـخته پـا مـا راشي او د حـل لاره يـې نـه وي
نفلونــه بيــا شروع کړمــه تنهــا زه پــه کوټــه کـــې

چې ځان تــه فکـر وکـړم وايــم ډېـر زه گنهگـار يـم
په ياد مې شي بيا وکړم تهجـد پـه نيمـه شـپه کـې

مياخېل ته بخشش وکړه ستا د رحم دربـار لـوی دی
امتحان ترېنه ته واخلـه پـه دې آخـري وعـده کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوانه آباد دې کړه خپـل ښـار لکـه د روم غونـدې
لاس دې نیـولی دی تـر زنـې لکـه بـوم غونـدې

ته باید کار وکړې چې ملك دې ترقۍ ته مخ کـړي
ته کرار ناست یـې لکـه خســر کـره د زوم غونـدې

تـه بایـد ملـك کـې دې مثبتـې کارنـامې ولـرې
چې نوم دې وشي د میرویس نیکـه د نـوم غونـدې

کـه کـار ونکـړې او د بـل پـه اوږو بـار شـولې تـه
داسې بیا ښکاري چې یې پروت کاسه کې موم غونـدې

چې جیـب دې ډك وي د پیسـو نـه او مصرف نـه
کـــــــــــــــــــــــوې
میاخېل بیا وایي دغه ځوان دی ډیر د شوم غونـدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بــې ځايــه دې وخـــت مــه تېـــروه ولولــه کتــاب
چـــې ولـــرې اللـــه سره ښاېســـته ســـوال او جـــواب

مرګ نيټــه معلومــه نــه ده ديــن نــه ځــان خــبر کــه
بيا هم وخت درنه تېر نــه دى توبــه وکــړه لــه شراب

په مخ به دې نور وي چــې ۵ وختــه لمــونځ وکــړې
بې دينه مســلمان يــې ځکــه رنــګ دې دى خــراب

په قرآن خو عمل نه کــوې خطــا بــه شــې دوزخ تــه
نېــک عملــه شــه جاهلــه ژونــد تېريــږي پــه شــتاب

چې دين دې قايم کړى وي پــه حقــه لار روان يــې
مياخېل باندې تل ګران يې بيا پــه شــانتې د ګــلاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

قدر دې نشته په ټولنه شرابي يې ځکه
چې مور او پلار درته خپرا کړي آزاري يې ځکه

چې ښه خبرې هم په تا باندې تل بدې لګي
ملامت نه يې ماشومتوب نه ته چرسي يې ځکه

په کليوالو باندې ځکه ته ملندې وهې
ځان ته غټ فکر کوې ته خو اوس ښاري يې ځکه

بد عمل مه کوه چې ښه درسره نه ښکاريږي
دا يې علت دی چې لمسی د ابدالي يې ځکه

مياخېل خو وخت تېروي تل د نېک عملو سره
زه خو وخت نه لرمه تاته ته بنګي يې ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مالدار خوشحاله دی چې ښه فرېمانه مال لرمه
خلکو ته وايي چې غريب باندې تل خيال لرمه

زما غريب خپلو بچو لپاره غواړي خيرات
دا څنګه خيال دی زه له تا نه دغه سوال لرمه

څومره بخيل يې په هيڅ چا دې زړګی درد نه کوي
يتيم خو وايي چې کومک وکړه اوبال لرمه

زکات خو فرض دی په دوي باندې دوي يې نه ورکوي
هر يو مالدار سره په دې باندې جنجال لرمه

مياخېل خو وايي غريبی کې دا يخني راغلله
که کمپل نه لرم نو درې ګزه دستمال لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې نه شرمېږمه هـر ځـاى کـې غريبـي مـې کـړې
چې حـلال وګـټم هـر چېرتـه مـزدوري مـې کـړې

چې چېرتـه لاړ شـمه د کـار لپـاره رب مـې ګـوري
دروغ زه نه وايمه کار کـې ښـه خـواري مـې کـړې

په غريبۍ کې هم سر ټيټـې نـه يـم هـيڅ چاتـه زه
خپل او پردو سره هر کار کې ښه ځواني مـې کـړې

چې کوم مشکل په ما راغلی د خپل رب دربـار کـې
سجده مې اېښې ده او ډېر عذر او زاري مـې کـړې

ددې کـارونو تـر څنـګ يـو خـبره بلـه کـوم
مياخېـل ويلـې خونـدوره شـاعري مـې کـړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپلــه یـــې گمـــراه نصـــیختونه ماتـــه مـــه کـــوه
غلـــی شـــه چاپلوســـه صـــفتونه ماتـــه مـــه کـــوه

نــه مــنم خــبرې دې پــوهېږم دروجــن یــې تــه
نــه ډارېـږم تــا نــه نــور گواښــونه ماتــه مــه کــوه

غلام خــو دې څــه نــه یمــه چــې ومــنم امرونــه دې
نــه درزم پــه خولــه دې اوزونــه ماتــه مــه کــوه

زه دې استعمال کړمه کـه گـیر تـه مـې تـه راغللـې
ولم دې پــه سر بیــا ډېــر عذرونــه ماتــه مــه کــوه

شکمن وم پرې *میاخېل* چې دا خـاین ددې ملـت دی
اوس خــو بــاوري شــوم ســترگکونه ماتــه مــه کــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې عمل کې دې اخلاص وي عبادت کې حسابيږي
چې خبرې پسې شا کوې غيبت کې حسابيږي

د غريب او مالدار شخړه کې چې حق فيصله وکړې
نيکي به الله درکړي عدالت کې حسابيږي

چې ښه چا سره وکړې د الله رضا لپاره
چې مطلب دې پکې نه وي صداقت کې حسابيږي

الله ته توبه وباسه چې نه تر ېنه خلاصيږي
يوه يوه ګناه به دې قيامت کې حسابيږي

مياخېل په ملګرتيا کې ډېر صادق دی ای ملګرو
که څوك ورسره چل کوي خيانت کې حسابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په قــدر بــه يــې پــوی شــې تــه خپلــه کلــه پــلار شــې
ارمان به د خـدمت وکـړې چــې قــبر تــه گــوزار شــې

چې پلار ته دوکه ورکـړې او پېســې ترېنــه بيــا واخلــې
قــمار تــه بــه دې زړه کيــږي روان بــه پــه بــازار شــې

د پلار حلال پېسې به دې حرام کار کې مصـرف کـړې
سگرټ او چرس بــه ووهــې بيــا لــږ شــانتې خــمار شــې

حرام کار پسې گرځــي خــو افســوس بــه وکـړې هلتــه
چې پلار دې شي وفـات او بيــا تــه پــاتې د قــمار شــې

مياخيـــل درتـــه خبـــرا کـــوي لوچـــک او لنـــډغره
چې مړ شې زر تر زره د خدای قهــر کــې گرفتــار شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يوه ورځ به تـول مـړه کېـږو دنيـا نـه کـړي گـذاره
دا راغـــلي د قـــرآن پــــه څلورمـــه ســـپاره

چې رب زمونږ قاضي دى په ورځــې د قيامـت کــې
همــــدا د مســــلمان ده بهترينـــــه خـــــاطره

ددې دنيا تپوس به پـه پـه هغـې دنيـا کـې کيـږي
رازه چـــې ښــه اعــمال وکــړو زمــا ده مفکــوره

په اسلام بانـدې عمـل وکـړو او ويـې رسـو بـل تـه
خـداى بـه وځلـوي مـونږه بيـا پـه شـان د سـتاره

په جنگ کې گټه نشته ده او سوله خـير خـواهي ده
راځــه چـــې ســوله وکــړو د *مياخېـل* ده مشــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای مسـلمانه زه لـه تـا نـه یـوه غوښـتنه کـوم
عمـل دې نېـک کـړه دا د زړه درتـه بلنـه کـوم

اللـه خـو وایـي چې توبـه وباسـه بـدو نـه دې
زه مهربانـه یـم بنـده تـه مـې بښـنه کـوم

تـه یـې غافـل چې کلـه راغللـې زمـا حضـور تـه
د ښـه او بـدو عملـو دې بیـا پوښـتنه کـوم

ورته به ورکړمه جنت چې نېـک عملـه وي څـوک
بل چې خپل دین یې قایم کړی وي دا ژمنـه کـوم

دا آخـرت پـه ورځ خـو خپلـه تـه قـاضي یـې ربـه
میاخېل خـو وایـي پـه همـدې درنـه مننـه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

امتـــي د محمـــد يـــې ګـــوره څـــومره بختـــور يـــې
د اللـــه مهربـــاني ده آخـــرت کـــې معتـــبر يـــې

فيصله زمونږ د رب ده څوک غريب څوک بـه مالـدار وي
خفـه نـه شـې مسـلمانه د ديـن نـزد کـې برابـر يـې

په فساد کې ته اختـه يـې پـه رشـوت هـم نـه مړيـږې
د خير کار وکړه نور بس دی د مظلوم ملـت رهـبر يـې

امتحان کې ته راګير يې قومندانـه ځـان دې سـم کـه
په هر چا کوې ظلمونه د خدای قهر نـه بـې خـبر يـې

مياخېل درته نصيحت کوي چې رب درنـه راځـي کـه
يوه ورځ به ته مـړ کيـږې کـه هـر څـومره زورور يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اى مسلمانه ځان اصلاح که شيطاني مه کوه
تنها ځان مه ګوره هر کار کې بدنيتي مه کوه

د منافق سړي عادت وي هميشه لپاره
په وعده نه وي ولاړ ته خو بې لوزي مه کوه

دا هم ګناه ده چې ته وکړې په هر کار کې اسراف
دين مو اسانه دى په ځان ډېره سختي مه کوه

که غواړې ولرې ټولنه کې په هر چا قدر
ته د مشرانو مخ کې نور بې ادبي مه کوه

مياخېل ته غوږ شه که ته غواړې چې ارامه اوسې
دين دې قايم که نور په ژوند کې غلطي مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له خــدای نــه ډار لرمــه زه پــه چـا تهمــت نــه کــوم
زه خو هــر چاتــه مــې کیســې د صــداقت نــه کــوم

کــه نفــس لرمــه نــو ویــژدان ورسره خــواکې لــرم
همــدې لپــاره پــه ظــالم هــیڅ شــفقت نــه کــوم

د خــدای رضـا لپـاره هــر وخــت کــې خــبره کــوم
د چاپلوســۍ لپــاره هــیڅ د چــا صــفت نــه کــوم

په دې هم پوه شی چې مې ژوند کې دا عادت لرمه
تل مې خبرې د خپـل پـوهې او حمکـت نـه کـوم

غم دې *میاخېل* سره شریک که څکـه داسـې وایـې
د راز خــبرو کــې هــیڅ کلــه خیانــت نــه کــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دنیـــا غمونـــه هېـــر کـــړي او آرام ســـړی ویـــده شي
او ځان ترینه بـې غمـه کـړي مـدام سـړی ویـده شي

بې خوبه به وي هر سـړی تـر نیمـو شـپو چـې کینـي
عصاب به یـې آرام وي چـې ماښـام سـړی ویـده شي

گـذاره کوټـه کـې نـه کیـږي د دوبي پـه موسـم کـې
ډېر خوند کوي چې اوړي کې په بام سـړی ویـده شي

څوریږي به په زړه کې مجبوریـت نـه بـه یـې زغمـي
د مینـې پـه کیسـه کـې چـې ناکـام سـړی ویـده شي

د *میاخېل* په شمول هر څوک ورته دعا کوي په لمونځ کې
چې قـبر کـې همـېش پـه ننـگ او نـام سـړی ویـده شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښاپسته خبرې اورم روزمره زه په پوهنتون کې
چې وزګار شمه له کاره بيا خو ناست يم کتابتون کې

د علمه چې خبر شوم برکت د مطالعې و
دې خلکو خو چټې ويل فايده ده درملتون کې

د اسلام پينځه بنا خو ماشومتوب کې راته ياد و
ښودلي و استاد راته د وخته وړکتون کې

کوچنيوالي نه مې خوښ و د مشرانو مجلسونه
همېش به پکې ناست وم ښه عادت مې و ژوندون کې

همدغه مې خويونه و که ډېر معلومات غواړې
مياخېل کره بيا لاړ شه درته ناست دی مېلمستون کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لړم چیچلی یې لـږ صـبر شـه اوس میـا بـه راوړم
که د میـا دم کـې څـه تـاثیر نـه و مـلا بـه راوړم

رنګ دې خراب شو ورو په ورو د لړم ټک باندې
نغدې خو نه لـرم عـلاج تـه دې د غـلا بـه راوړم

حقیقـي غـل نـه یـم حـالاتو مجبـور کـړی یمـه
که غلا کې ګیر شومه په ځان باندې بـلا بـه راوړم

که د خدای رحم وشو خلاص شومه له دې بلا نـه
مور خو دې نه لـري دنیـا نـه دې طـلا بـه راوړم

میاخېله وګوره یو پلار خپل زوی ته څه نه کـوي
که چېرته ښه شولې خیرات کې دې بیا غوا بـه راوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نازونــه مــه کــوه جانانــه چــې بيــا نــه بــه يمــه
ماښام کې مه راځه وختــي راځـه ويـده بـه يمـه

چــې کلــه راشــې او زمـا سره ديــدار وکــړې تــه
په هغه ورځ له نـورو ورځـو نـه بيـا ښـه بـه يمـه

چې راته راکړې ته وعدې د خپل راتلو دې کلـه
بيا خـو حتمـي پـه انتظـار کـې د کاتـه بـه يمـه

راباندې مه کـوه ظلمونـه پـه مـا ډېـر ځـوريږي
ته خو خبر نه يـې ای مـورې د چـا زړه بـه يمـه

رابانـدې وکـړل ډېـر کبرونـه او نازونـه *مياخېـل*
ارمان به وکړي وخت به تېر وي بيا واده بـه يمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــه ډېـر مــه گــوره ظـالمې چــې بدنامــه بــه شــې
که چا شک وکړو نو اعتبار کې دې بیا خامه بـه شــې

کله ځان تــه شــو وصــال کــې بــه بیــا وکــړو دیــدن
زړه دې لـږ صـبر کـه جانانـه چــې ناکامــه بــه شــې

که په وصال کې دې زړه تنگ شــو او روانــه شــولې
نه دې پرېږدمه لـږ بــه تــم شــې بیــا روانــه بــه شــې

که مونږ قسمت چېرته یو ځای کړو او د رب رضــا وه
د زړه ارمــان بــه دې پــوره شي او آرامــه بــه شــې

تــه د *میاخېـل* غمونــو وخــوړلې خــواره شــولې
که په نصیب دې شو خوښی نه گل اندامــه بــه شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غشــو خیــال کــوم چــې کلــه دې بڼــو تــه گــورم
راتــه رایــاد شي چــې د تــا لارو کوڅــو تــه گــورم

زه یمــه شــیخ درتــه اظهــار د مینــې نــه شــم کــوی
راتــه حیــا راځــي چــې کلــه مــې تسبو تــه گــورم

پــه تــا مــین یــم د خــانۍ دې پــروا نــه لرمــه
په خدای باور وکړه کــه زه بــه دې پیســو تــه گــورم

په غریبۍ کــې مــې زړگــی رانــه ستا مینــه غــواړي
ځان ته حیرانه شم چې کلــه مــې خیــالو تــه گــورم

میاخېله فکر مــې بــدل شي چــې کتــاب دې لــولم
دربانــدې ویاړمــه چــې ســتا دې غزلــو تــه گــورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څو کاله وشــول چــې خــبر دې لــه احوالــه نــه يــم
کــډه دې لاړه لــه دې کــلي زه خوشــحاله نــه يــم

زړه مــې ځــوريږي هميشــه د تــا بيلتــون کــې لــيلا
تر اوســه خــلاص د تــا د مينــې لــه جنجالــه نــه يــم

له کومه وخته چې دې کــور لــه دغــې کــلي تللــی
په رب قسم په ځان مې پــوه لــه هغــې کالــه نــه يــم

الله ته طمع لرم يو ځای به شو بيا کــوم وخــت کــې
نــا اميــد شــوی خــو زه ســتا لــه دې وصاله نــه يــم

له جدايۍ نه مې ډېر وخت تېــر شــوی ای *مياخېلــه*
اوس خو په مينه کې له هــر چــا سره ســياله نــه يــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چــې تــه لاړلــې جانانــه ارمانونــه مــې شــول خــاورې
چې دې کبر په ما وکړ ټول خوبونه مې شــول خــاورې

د بيلتـــون پېښـــه دې داســـې يـــوه غټـــه حادثـــه ده
چې زغملی مې هيڅ نه شو پلانونه مــې شــول خــاورې

له کوم وخته چې ته شولې د بـل چـا د ژونـد ملگـری
په ځان پوه شومه ملگرو ديدنونـه مــې شــول خــاورې

عـــادت شـــولمه يـــاره جـــدايۍ سره دې نـــوره
نو ځکه پــه خپـل وار سره غمونـه مــې شــول خــاورې

ملگـرو تــه مجلـس کــې نـن *مياخېـل* وويـل داســې
د وخــت پــه تېرېـدو سره يادونـه مــې شــول خــاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د تــا لپــاره خــو د بــر کــلي گــودر مــې خــوښ دی
چې دې کوم پکې دیدن ځکه سـحر مـې خـوښ دی

چـــې ورتـــه هـــر وختـــې روانـــې وي د کـــلي نجـــونې
په تهول ورځ کې لیلا وخت د مـازیگر مـې خـوښ دی

د تا دیدن بانـدې زه اخلمـه پـه مـن مـن پـه غوښـې
که دې لېدو کې کوم خطر وي بیا خطـر مـې خـوښ دی

چـې مخـامخ شـو د دیـدار پـه حـال کـې یـاره زمـا
راته ته گوره ډېـر پـه مینـه سـتا نظـر مـې خـوښ دی

نـــه کـــوم مینـــه کـــې دوکـــه ورسره هـــیڅ *میاخېلـــه*
په خدای بارو وکړه چې زړه نه مې دلبر مې خوبښ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کړه جفا زما د خوږ زړګي درمان يې ته خو
د خپل د مور او پلاره ما باندې ډېر ګران يې ته خو

ولې دې قدر باندې نه پوهېږې ای ظالمې
زما د ژوند د خوشحاليو يو ارمان يې ته خو

زه خو ټول ژوند د تا په نوم تېروم ای محبوبې
زما په مينه چې ته کبر کړې نادان يې ته خو

را ته دې راکړل د دروغو ډېر لوزونه ليلا
زه يمه پوه راسره ټک او برګ روان يې ته خو

مياخېل عاشق دی اوس د تا په حسن ځان خبر که
پروا يې نه لري چې زوړ يې او که ځوان يې ته خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ما خو ښه لګي جانانه دغه درې خبرې
چې راته وايې د واده او د کوږدې خبرې

زما به زړه تنګ نه شي هيڅکله د تا په خوا کې
که راته وکړې ته هميش ډېرې اوږدې خبرې

ډېرې وعدې دې راته راکړې په وصال کې ياره
نه مې هيريږي په خپل ژوند د هغه شپې خبرې

چې غم دې زور وکړي په ما بيا زه دې خواته راځم
راته کوه بيا په نازو خوږې، خوږې خبرې

په هغه شپه يې په وصال *مياخېل* ته داسې وويل
چې څوک به ونکړي زما غوندې پستې خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ما پسې بد مه وايه خبر دى بهسودوال دې يمه
يو ځاى اوسېږو بيا اخر خو کليوال دې يمه

چې ستا په مينه کې هر څومره په تهمت کې ګير شم
پروا يې نه لرم د زړه نه مينوال دې يمه
ستا په بېلتون کې خو ځورېږم په هر وخت کې ګرانې
خداى ته اميد لرم په طمعه د وصال دې يمه
په غريبى کې چې ستا غم رابانديې زور راولي
بيا کار مزه نه کوي ځکه چې په خيال دې يمه
زه به دعا وکړم چې کور کې مې ښادي جوړه شي
زړه مې تنګ شوى وږى تږى د جمال دې يمه

مياخېل خو وايي خداى دې ورسوه غټ مقام ته
ته به مشري وکړې او زه به مرستيال دې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــه تــا مئــين يــم د حيــا نــه څــه ويلــی نــه شــم
لــه رب دې غـــواړم جـــدايي دې زه منلـــی نـــه شـــم

زمـــونږه کـــلي کـــې لېـــدلو تـــه هـــم جـــرم وايـــي
همــدا يــې وجــه ده چــې ســم درتــه کتلــی نــه شــم

ريبـــار چـــې ولېږمـــه و يـــې شـــړې کـــور مخـــې نـــه
بيــا د ژړا نــه بــې غېــر نــور څــه زه کــولی نــه شــم

رب ته تل سوال کوم چې راکړي خوشحالي په ژونـد کـې
پـــه تـــا ځوريږمـــه غمونـــه دې ليـــدلی نـــه شـــم

مياخېل خو وايي په ژونـدون کـې کـه زمـا نـه شـولې
غم به دې درونـد وي پـه اوږو يـې بيـا وړلـی نـه شـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــه زړه دې وويشـــتم د حســـن دې ســـودا کومـــه
پـــه يـــو ســـاعت کـــې اوس شـــپېته وارې ژړا کومـــه

زما په زړه کې دې خپل ځان لـه تـاج محـل جـوړ کړلـو
بيـــا دې پـــرې کـــبر وکـــړ ځکـــه خـــو خپـــرا کومـــه

چې غم دې سپک شي د همدې لپاره هر وخـت کـې زه
د بيلتـــون بحـــث دې لـــه هـــر چـــا سره جـــلا کومـــه

داسې ونه وايې چې يـار مـې پـه بيلتـون خوشـحال دی
زه خـــو خـــبرې لـــه ډېـــر درد نـــه پـــه خنـــدا کومـــه

مياخېـل خـــو وايـــي کـــه رضـــا بانـــدې زمـــا نـــه شـــولې
بيـــا بـــه پـــه تـــا بانـــدې جـــادو پـــه کـــوم مـــلا کومـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې راغلی وم خپل کور کې دې ویده و کنه
زما مطلب ددې راتلو نه ستا کاته و کنه

په جدایۍ کې دې په هره لحظه وسوم یاره
په زړه مې درد خو دغه ستا د بېلتانه و کنه

ته خو به مسته ګرځېدې د چا په غم کې نه وې
ته څه خبر وې ستا دا حسن مې په زړه و کنه

ستا د لېدو خو زه همیش وږی او تږی ومه
همدا علت زما د وزن کمېده و کنه

میاخېل تبا شو ستا په مینه کې غزلې لیکي
اصلي مجرم یې دغه ستا کاږه باڼه و کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په جدايۍ کې دې زما زړګی دردېرې کنه
په ميتوب کې سترګې سترګو نه شرمېږې کنه

ګلي کې ستا د حسن غږه اوازه خپره ده
ځان ته پلو ونيسه مخ دې ډېر ځلېږي کنه

مين دې زه يم په قسمت کې د بل چا شولې ته
ځکه له سترګو نه مې اوښکې روانېږي کنه

د خدای رضا به وي دې کار کې زه به څه ووايم
کنه تښتومه دې خو نوم زمونږ بدېږي کنه

مياخېل غيرت لري په مينه کې دې سر نه تېر دی
د ګلي خلکو د پيغوره هم ډارېږي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خـــو درتلمـــه ارمـــانجن دې د دیـــدار ومـــه زه
نصـیب مـې بـد و ومـې نـه لېـدې بـیمار ومـه زه

په هغه ساعت کې چې تصویر دې زما خیال کې راغـی
خلکـو تـه داسـې ښـکارېدم چـې ډېـر خـمار ومـه زه

تا خو به ماته تل ویل چـې زه خـو سـتا یـم پـه ژونـد
ولـــې دې هېـــر کـــړه دا خـــبره د تـــا یـــار ومـــه زه

د تـــا د مینـــې غلامـــي هـــم مـــا قبولـــه کړلـــه
کـــه تـــا منلـــه همېشـــه بـــه لـــه تـــا ځـــار ومـــه زه

میاخېل ویل چې کله پـوه شـومه تـول غـم دی مینـه
لـــه هغـــې وروســـته بـــه روان پـــه خپلـــه لار ومـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کــه کلــه راغلمــه لــه تــا سره غرمــه کومــه
بیــا ســتا پــه خوښــه یــوه ښــکلې زمزمــه کومــه

د تا خوښیږي چې چا کړی وي سینگار کې ځان ته
همـدې لپـاره خـو پـه سترگو کـې رانجـه کومـه

د تا دیدار به مې مطلب وي ستا کـوځې تـه درځـم
رقیــب بــه وســوځوم انگــړ کــې دې دمــه کومــه

خدایه زما یې کـړې وصـال پسـې یـې ډېـر کړیږم
دغــه دعــا پــه تهجــد کــې هــره شــپه کومــه

میاخېل خو وایي چې زړگی نـور صـبرولی نـه شـم
د حســن تــږی دې یــم تــا پســې جرگــه کومــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کم عقله ياره خلکو مخ کې نور اواز مه کوه
په نيمه پوه شه اى جانانه په ما ناز مه کوه

غږ دې ډېر خوږ لگي په ما باندې خبره واوره
چې راته وايې ته ټپه ورسره ساز مه کوه

چې څوک خبر نه شي زما او ستا په مينه باندې
دغه خبره د هر چا سره په راز مه کوه

زه خو راغلى وم کور مخ کې دې رقيب ولاړ و
ملامت نه يم نور کتل په بد انداز مه کوه

مياخېل يې نه لري پروا رقيب به هر څه وايي
ته مه ډارېږه نور پروا د هر غماز مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د صاحب شاه صابر د غزل پرلیکه

((بې کوره شي چې څوک په بې درکـو پسې ګرځي
درانه خلك سپکیږي چې په سپکو پسې ګرځي))

دا څنګـه زمانـه شـوه یـا بدبختـه شـولو مـونږه
دا خلـك اوس د خلکـو پـه خـبرو پسـې ګرځـي

ماشوم چې مې ځلمی شي بیا کـوي دا دوه کارونـه
یـا ګرځـوي ټوپـك او یـا د ښـکلو پسـې ګرځـي

خـو ګټـه مـو قلـم کـې دی عبـث دي دا کارونـه
که ځوان کې مې احساس وي په لیکلـو پسـې ګرځـي

مـزه خـو هـر څـه نلـري تعلـیم وکـړئ ځوانـانو
میاخېـل یـې خونـد لیـدلی اوس غزلـو پسـې ګرځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

خدايه دا څنګـه زمانـه شـوه اوس خــو نــور راغـلي
ورتــه حېــران يــم پــه رضــا او کــه پــه زور راغـلي

ددې رضـــــا او ددې زور خـــــبر معلومـــــه نــــده
که پوی د زور شوم نو د ټينګې مـې بيـا تـوره نـده
زمـــا تـــاريخ د عـــاجزۍ اجـــازه نـــه راکـــوي
زمـــا وجـــدان د غلامـــۍ اجـــازه نـــه راکـــوي
زما په خاوره کې چنګيز که سکندر او که برايډن راغلـی
په دې هم پوه شئ چې يې دلتـه ځنکـدن راغلـی
د انګريزانـــو مقابـــل کـــې مـــو جګـــړه ګټلـــې
د ميونـــد جنـــګ راتـــه ملالـــې پـــه ټپـــه ګټلـــې
مونږ خو نران يو زمونږ ښـځو هـم جهـاد کـړی دی
ددې نرۍ ټول تـاريخونو يـې هـم يـاد کـړی دی

نو بيا مو څنګه دا جرات وکـړو چـې راغلـی دلتـه؟
په نورو پوه نه يم تابوت اوس ځان ته واخلـئ دلتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــونږ د دښــمن پــه مقابــل کــې نظــر نــه ټيټــوو
يــا بــه غــازي يــا بــه شــهيد شــو خــو سر نــه ټيټــوو

د احمــد خــان د پــاني پــت جگــړه مــو يــاده نــده؟
د هغــې ننــگ او د غــيرت کيســه مــو يــاده نــده؟
د امــان خــان د پــاڅونو نــه هــيڅ خــبر نــه وې تــه؟
دا انگريزانــو د ماتېــدو نــه هــيڅ خــبر نــه وې تــه؟
د شــــوروي اتحــــاد ماتــــه د چــــا نــــه هيريــــږي
دا د يــــوالي لويــــه ناســــته د چــــا نــــه هيريــــږي
د مجاهــد پــه برکــت دوی تــار و مــار شــول دلتــه
څه يې ژوندي څه يې زخمي څه يې مردار شول دلتـه
زما دې خاورې ته چــې سترگې پټــې کــړي دي چــا
يــم بــاروي هغــې تــه حــتمن ښــېرې کــړي دي چــا

دلتــه چــې هــر دښــمن راغلــی هغــې سر خــوړلی
شرمنــده تللــی پــه ســينه يــې تــل خنجــر خــوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماشـــومتوبه د جهـــاد پـــه لـــوري وتـــی يمـــه
جهـاد مـې کـړی تـر هغـې چـې شـهيد شـوی يمـه

داسې ښکاريږي چې تـاريخ نـه مـې خـبر نـه وې تـه!
يا هم وطن کـې مـې خـبر د خپـل خطـر نـه وې تـه
نـو زه بـه تاتـه پخپـل ملـک کـې هـديره جـوړوم
د تـا لـه وينـو هـره لاره کـې چينـه جـوړوم
د کومکـو پـه بيلابيلـو نومـو راغلـې دلتـه
ډېـر يـم حېـران فقـط زمـا پـه زارو راغلـې دلتـه
زمونږ هېواد تـه، دې راتـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
راتګ خو پريږده بيرته تـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
دلتـه بـه خـاورو سره خـاورې شـې زمـا دښـمنه
دروغ يـې مـه ګڼـه زه وايمـه رښـتيا دښـمنه

زمـا وطـن پخپلـه غېـږه کـې بچيـان روزلي
تـاريخ ګـواه دی همېشـه يـې بـاتوران روزلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احمــد خــان او مــيرويس خــان دلاوري رايــاد ده
ماتــه د هــر يــو نيكــه بيــل بيــل سرداري رايــاد ده

مــا لــه هغـــوى د ازادۍ همدغـــه لار زده كـــړى
د خپل تاريخ نه مې همدغـه يـو غـټ كـار زده كـړى
د آزادۍ لپـــاره تـــل بايـــد زه وجنګېـــږم
دا مــو مــيراث دى د نيكونــو چــې ښــه وجنګېــږم
تر څو شـهيد يـا هـم غـازي شـم د وطـن پـه خـاطر
پروا هيڅ نه كړي كـه زخمـي شـم د وطـن پـه خـاطر
خو ته به هم دلته د وروس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
د پاكستان هر يو جاسـوس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
چې دلته راغلې د اكبر د كارنامې نه ته هيڅ نـه وې خـبر؟
دافغانستان د تېرې شوې زمانې نه ته هيڅ نه وې خـبر؟

بخـارا تاشـكند او تـر ډهـلي مـو پاچـاهي كـړې ده
مــونږ د نــړۍ پــه ډېــرو ســيمو بــاداري كــړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د راتلو مخکې، دې تاریخ نه بـه دې ځـان خـبروو
د افغانستان د هر یو سـیخ نـه بـه دې ځـان خـبروو

مونږه خو ستا په خلاف هـم ناسـت یـو جهـاد لپـاره
ځـان قربـانی تـه مـونږ چمتـو یـو د هېـواد لپـاره
په رضا په پوه شه نـور نـو وځـه دې زمـا وطـن نـه
جنـګ راتـه مـه جـوړوه مـا اخلـه ښـکلا وطـن نـه
دا د *میاخېـل* درتـــه آخــر خـــبرداری و یـــاره
چــې وو روان ورسره مــل د جنــګ پـیری و یــاره
مـا خپلـه غـاړه پـه تـا خلاصـه کـړه ګیلـه ونکـړې
بیا یې هیڅ نه منـي، د سـولې هـیڅ جرګـه ونکـړې
بیـا بـه د جنــګ پــه زور لــه تـا سره ډغـره وهــي
سوله به نـه کـوي ټـول قـام بـه دې لـه سره وهـي

مــونږ افغانــان یــو پــه جنګونــو کــې نومونــه لــرو
هــم د نــړی پـــه تـــاریخونو کـــې نومونـــه لـــرو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library